

כי נעשה לו חוקן, כיוון שהוצא מגופו שתי חבילות ההרואין. שני קלו, נבדקו והוגשו לבית-המשפט כראיה. הוא חשד גם כי צולם ללא ידיעתו, ואולי נעשו בו דברים נוריים.

כבוד האדם

ושלמות גופו

התובעת רות דוד העלתה את שמש על דוכן-העדים ובן שחר חקר אותו על קורות יום הבריקה. שמש הודה כי נעשה חוקן לפרץ באותו יום בבית-החולים מאיר. אולם הוא הכחיש בתוקף כי היה זה בניגוד לרצונו או על-ידי זריקת הרדמה. לדבריו כאשר התקרבו לבית-החולים, ופרץ ידע שיעשו בגופו את החוקן בכפייה, ביקש לדבר עם שמש בארבע עיניים. שני השוטרים האחרים ירדו מהמכונית, ופרץ אמר לשמש כי הוא מסכים לעשות חוקן וכי בגופו מוסתרים שני "זרגים", או טען כי ההרואין הנמצא בתוכם הוא לשימוש האישי.

החוקן, שנעשה אחר-כך בבית החולים, נעשה בדרך רגילה וללא תקלה. אמנם פרץ התמוטט עם תום החוקן ונפל על ריצפת השרותים. או הזעיקו רופא, שהצמיד לו אינר פוזיה ופרץ נשאר בבית-החולים עד שעות הערב למנוחה, ואז לקחהו למעצר שבו הוא נמצא עד היום.

שמש מכחיש, כמובן, את כל הסיפור על נסיון להוצאת צו לחוקן אצל השופט בוכוויץ וייתכן שבהמרה שך המישפט יעלה הסניגור את שופט לשעבר כדי לאמת את גירסת ההגנה.

רק לפני כשנה יצא בית-המישפט העליון בתקדים מפורט ועקרוני אשר קבע כי תקנות בית-הסוהר, המתירות לעשות חוקן בכפייה, אינן תקפות. השופטים משה לנדוי, נשיא בית-המשפט העליון, חיים כהן ו-אהרון ברק הדגישו את כבודו של האדם ושלמות גופו, ואסרו באיסור חמור לפגוע בהם על-ידי תקנה או

פעולה של רשות-מבצעת. רק חוקן של הכנסת יכול לפגוע בזכויות אלה. השופטים היו מודעים לקשיים הנגרמים לשירות בתי-הסוהר ו-למישטרה מביטולן של תקנות אלה, אך העמידו את כבוד האדם בדרגה הגבוהה ביותר. דווקא משום כך חמור במיוחד מקרהו של פרץ, אם אמנם קרה כפי שהוא טוען. גם התקנות, שבוטלו על-ידי הבג"ץ, קבעו כי כאשר מותר לעשות חוקן בניגוד לרצונו של העציר, יש לבדוק קודם היטב אם הדבר לא יזיק לבריאותו של הנבדק. נסתבר כי לפרץ מחלה נדירה וחשוכת-מרפא, הנקראת מחלת בירגר, וכל טיפול רפואי או פגיעה גופנית ללא ידיעה מוקדמת על כך עלולה לגרום לו נזק קשה ואולי סכנת חיים. ועובדה בלתי-מעוררת היא כי גם בתום הטיפול נזקק פרץ לאינפוזיה והיה זקוק למנוחה ארוכה.

בארצות-הברית הגיעו בתי-המישפט לקיצוניות כדי למנוע מיקרים כאלה, וקבעו כי ראיות שנחפסו בדרך בלתי-חוקית לא יהיו קבילות בבית-המישפט. לו היה מדובר מיד שם בישראל, היה בוודאי מדלדל את להיטותם של אנשי מישטרה להשתמש בדרכים אסורות כדי להשיג ראיות, כיוון ששכרם היה יוצא בהפסד, כשבית-המישפט היה פוסל את הראיות הללו. וכך לו היה מוכח למשל במקרהו של פרץ, כי ההרואין שנמצא בגופו הושג על-ידי חוקן שנעשה בגופו הושג חוקית, לא היתה התביעה יכולה להגיש את הסם כראיה לבית המישפט. פירושו של דבר, כי ב-חוסר ראיות נוספות היה פרץ יוצא זכאי למרות מאמציה של המיש-טרה.

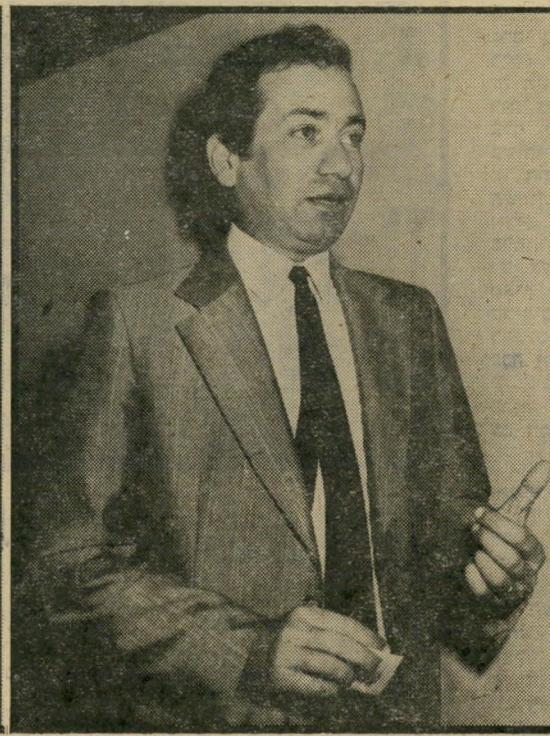
אלא שבישראל עדיין יש אמון במישטרה, ובבתי-המישפט מצפים ששוטרים ינהגו כחוק, ולא יפרו אותו בצורה בוטה. אם החוקן אמנם נעשה לפרץ כדיון על-ידי המיש-טרה, או שמא נעשה בו טיפול מסו-כן ובלתי-חוקי — יקבע השופט אורי שטרומן בפסק-דינו.

אילנה אלון

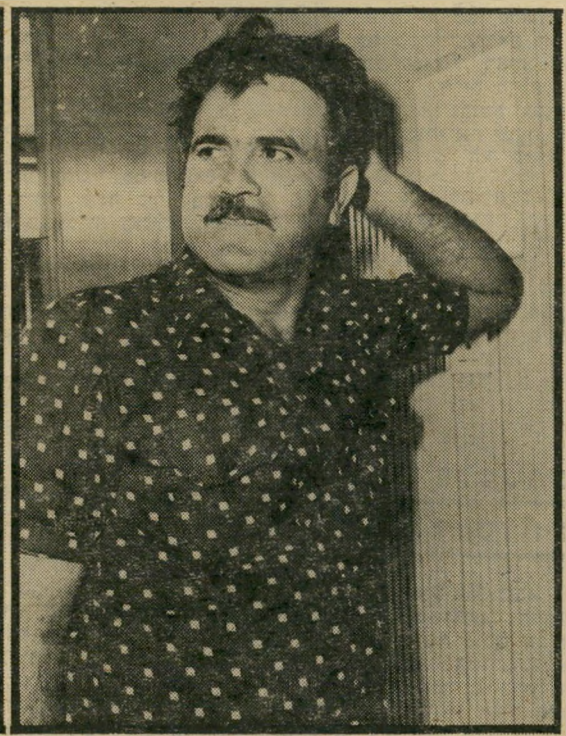
חוקן בהרדמה?

עד בוכוויץ
אייסכמה לצו

סניגור בן-שחר
הסכמה בהרדמה

שוטר שמש
הסכמה בארבע עיניים